

PERŽVALGA.

Liet. Socijaldemokratų Partijos Centro Komitetas šįmet ant 1-mos gegužės išleido atšaukimą (20,000 egz.): Šeškimė pirmąją gegužės!

Organizuoti darbininkai, rodos, visur Lietuvoje tą dieną šventė, bet tik, turbūt, pabrukose. Lietuvoje gegužinė šventė perėjo ramiai.

— Lietuvos užsieniucse (Europoje) susitvėrė „Revoliucijos Rėmimo Komitetas“, į kurį įėjo kolektyviška redakcija „Darb. Balso“, „Darbininko“ ir „Echo“ — 3 žmonės, 1 atstovas nuo Prūsų lietuvių ir 1 nuo Prūsų vokiečių Socijaldemokratų partijos — išviso 5 šnariai.

Tulas A. P. „L-voj“ rašydamas apie tai, sako: „Bent tą galima manyti, kad pinigai (revoliucijos reikalams siunčiami) dabar jokiū būdu nepražus, nors ir iki šiol nieks negal mums užmesti tokią kaltę“.

— Iš Suvalkų gubernijos išrinkta į valstybės Dumą lietuvių-ukininkai: inžinierius Petras Vitkauskas, „kadetas“, ir zemvaldys Juozas Girnius, gavęs pradedamąjį mokslą, nacionalistas. („S.-Pet. V.“)

— Vilniaus lenkų dienraštis „Gazeta Wileńska“ nuo 47 num. perstojo ejęs, dėl stokos emėjų. Redakcija, uždarydama dienraščio išleidimą, sako, kad „nesirėmėme ant privilegijuotų ir galiučių, ant tų visų, kuriems yra geriausia tada, kuomet plačioms minioms buya blogiausia“, bet „norėjome remtis ant platesnės eilės žmonių susipratusių, inteligentiškų, kurie neprileis, kad laisvas, nepriklausomas žodis, skelbiamas su užsidegimu ir grynu tikėjimu, apmirtų mums ant lupų“. Bet pasirodė, kad „laisvas žodis, kad laisvės, lygybės ir brolystės idėjos, lenkiškai skelbiamos seniausioje Lietuvos sostapilėje“ negali

rasti atbalsį čionykštėje inteligencijoje, kad dar esą peranksti čionai tam viskam, ką jie pradėję. — Daugelis lenkų, ypač lietuvių ir laisvės priešų, į „G. W.“ šnairai žiūrėjo.

— Milwaukee „Kur. Polski“ korespondentas iš Varšavos rašo, kad „Lenkų Ratas“ Peterburgo Dumoje „nebus nė teip didelis, nė teip skaitlingas, nė teip sublokštas („zwarte“), kaip iki šiol buvo manoma, — o kas svarbiausia, nebus suvienytas su lietuviiais, kurie su tvers atskirą „Lietuvių Ratą“.

Turbūt lenkams svarbiausias dalykas, kad lietuviai neprisi dengia lenkų vardu.

Isz Lietuvos.

Da apie a. a. Andriaus Baltrušaičio laidotuves. (Griškabudžio vals., Naumiesčio pav., Suvalkų gub.).

Jau buvo apie tai rašyta „Vienybeje“, bet da, misliju, bus įdomu žinoti skaitytojams ir kitas smulkmenas tų laidotuvių ir jų pasekmes.

Kaip žinoma, amž. atm. draugas Andrius B. sausio 31 d. Buktiškių kaime krito kaip auka caro budelių kazokų, po vadovystę Griškabudžio vyresniojo žemsargio Rinkiaus ir šnipu Bukšnio. Šermens tęsėsi ar 5 dienas, žmonių kasdien prisirinkdavo nepaprastai daug; tik draugai socijaldemokratai negalėjo rodytis, bent ilgiaus pabuti šermenise... Juk buvo šnipų...

Netoli nuo Buktiškių yra kaimas Barzdai, kur yra kapinė su kopyčia, kurioje buvė keli „atpuskėliai“ kasmet. Čia nuo kelių metų, Griškabudžio prabaščius Juozas Marma buvo uždraudęs, — ant keršto Barzdams, už kokį ten jų „nepaklusnumą“ medegiškuose reikaluose, — laidoti su mišiom. A. a. Andrių vienok palaidojo su mišiom. Už palaidojimą, — be pamokslo —

velionio tėvai užmokėjo tik 8 rublius. Prieš palaidojimą prabaščius su Urbanavičium (vikarijus) išbėgo į Naumiestį. Paliko tik Radušį (šitas kunigas dabar baisiai keikia socialistus ir platina juodašimčių raštus). — Bet ir tas nenorėjo važiuot.

Prabaščius teisinosi, kad da vis „nepavelyta“ Barzduos su mišiom kavot, o Radušis — matyt, prabaščiaus pusę laikė, o gal, kad ant „tokio“ laidotuvių, tai delto nenorėjo važiuot. Bet kaip furmons užgązdino, kad reiks pora šimtų rublių mokėt socialistams, tai paskui važiuo...

A. a. Andriaus daugelis žmonių gailėjosi. Nes velionis niekam į kelią nepareidavo, prie jokių išdykavimų, nė prie gužynių visai nebuvo linkęs, o geriant svaiginančius gėrymus nieks jo nematė (jis nekarta tuojaus apleisdavo tokią draugiją, kur jam prisispyrė siulydavė išgert bent pusę stiklio degtinės...). Jį laikė už labai dorą vaikina ir daugelis tėvų liepdavo savo vaikams nusiziūrėti į jį, t. y. daryti teip, kaip jis daro. Delto jojo ir labai gailisi daugelis. Daug žmonių jį lydėjo ant kapinių. Ant kapo vienas vaikas socijaldemokratas pasakė karštą prakalbą apie velionį ir kovą už žmonių laisvę. Jam kalbant daugumas apsiverkė. Tik maža saujalė atsirado tokių, kurie tyčiojosi, kaip Kasakaičiai ir kiti toki dievoti maskolberniai. — Kasakaičiai kurie savo sunų, Joną, vos šiaip teip išleido į kunigus (dabar jis Amerikoje), dabar ypatingai rodosi dievotais, kas vienok nekliudo buti biaurybėmis... Jau Buktiškių Kasakaitis toli visoj apygardėje žinomas kaip skriaudėjas darbininkų. Net patys ukininkai jį už tai pajuokia. Nuo daug metų jau nė negauna geros šeimynos, darbai visados velkasi, namas — toks pirma turtingas, dide-

lis ir dailus, dabar triušta, nyksta, eina velniop, nė Dievas nepadeda, turbūt delto, kad Dievą gauda glebiai, o velnią kuliais!

Beje, — jo brolio sunus (Senapilės pav.) teip gi buvė caro budelių sužeistas ir, kaip girdėt, bene miręs Kalvarijos kalėjime. Tas parodo, kad iš tų pačių ir revoliucionieriai ir caro bernai. Tokių atsitikimų buvo nemažai, ypač pereitą rudenį: viens brolis, budavo, drisidėdavo prie revoliucionierių organizacijos („Suv gub. L.S.D.P. Org.“) ir karštai darbuodavosi, o kits — susitelkęs su pažįstamais drasuoliais, eina, paima iš kanceliarijų pinigų, pasilieka savo naudai, neatiduoda organizacijos izdui. Bet neilgai teip buvo: revoliucionieriai visur apskelbė, kad tokiems „chuliganams“ bus smertis — ir pasiliovė; ypač, kaip apie Senapilę tapo nudėti ar 8 toki valkatos, tarp kurių buvo ir policijos sebrų...

Grijtu da prie velionio Andriaus Baltrušaičio.

Ant velionio kapo buvo įsmeigta juoda vėliava su parašu: „Garbė žuvusiems už laisvę!“ Ant rytojaus atjojo kazokai, paėmė vėliavą, išspardė kapą ir nujojo į Kraujučius pas Brazaucką (ką jie ten darė, tai yra „Darbininke“ N8).

Tą naktį, kaip a. a. draugas Andrius žuvo, tai kazokai ir buvo nujoję pas Brazaucką, kurio neradus, šnipas Bukšnys (jau galą gavo) ir Rinkius net išsikoliojo su kazokais, kad tie nenorėjo da kitur joti kratų daryti. Kazokai tuojaus parjojo į Naumiestį. Eina gandas, kad ant rytojaus čia tapo palaidotas (slapčia) vienas kazokas, o da du buvė sunkokai sužeisti. Taip gali but, kad a. a. Andrius, giudamasi (kaip žinoma, jis šovė dusyk iš Browningo) juos sužeidė, nors abelnai buvo manoma, kad nė vienam nepataikęs. Tą patvirtė

na ir tas faktas, kad kazokai butinai užsikurijo jot namo nuo Brazaucko; matyt, negalėjo kratų daryt. Sako, viens parjojęs į Naumiestį negyvas...

Kaip visur, taip ir Baltrušaičiuos kazokai gerokai apsigogė. Neskaitant smulkmenų, pavogė 100 rublių, ką buvo velionio portmonetkoje ir 25 rub. iš skrynutes. Velionio tėvas žinojo apie tuos 25 rub., tai pareikalavo, kad sugrąžintų. Nesugrąžino, nors Naumiesčio tardytojas tai prižadėjo. Kinčius sako, kad tuos pinigus (25r.) ant pavargėlių paskyrė...!

P. B.

Judošiaus almužna.

„Darbininko“ N7-8 patilpintas ilgas laiškas iš Kalvarijos kalėjimo (Suvalkų gub.). Iš to laiško paduodame ištrauką, kur bus matyt, kaip kinčiai atmetė vieno judošiaus šnipo auką, jiems suteiktą. Taip ten rašo:

Kalėjimo valgymu, jei patįs iš savęs nieko neturėtume, sunku butų išgyventi. Neturintieji, kiek galima, sušelpiami. Kai-kuriose vietose visi susipratusieji žmonės deda kaliniams kas mėsa, kas pinigus: *Vaitkabalų valsčių* (Vilkaviškio pav.) tapo surinkta puspenkto rublio, *Liudvinavo valsčių* (Kalvarijos pav.) — 23 rubliai. Liudvinave davė 5 rublius ir žiūm šnipas, buvusysis vaitas, *Kriščiūnas*; dėl to mes sugrąžinome jam tuos pinigus ir parašėme 28 sausio tokį laišką:

„Tamista, „paaukavai“ mums, politiškams Kalvarijos kaliniams, 5 rublius. Tokiu budu Tamista nori nuplauti savo rankas. Bet mes anaipol negalime užmiršti biaučių Tamistos darbų: šnipinėjimų ir išdavinėjų per iščius metus — mes negalime priimti nuo žandarų bernų: šnipų ir judošių „aukų“.

Tuos 5 rub. mes sugrąžiname Tamistai kartu su šituo laišku.”

Mūsų draugo išliuosavimas. Nesiseka Suvalkų policijai: viename miesto krašte ji darė 17 (4) kovo kratas, o kitam krašte 14 apsiginklavusių revoliucionierių išliuosavo iš miesto (kartu ir kalėjimo) ligonbučio 2 politiškuoju kaliniu: vieną Lietuvos Socialdemokratų Partijos sąnari ir vieną Maskolijos Socialdemokratų Partijos; kartu su jais išėjo ir du kriminališkuoju, bet juodu tuoj vėl tapo suimtu. Viskas taip greitai ir taip netikėtai atsitiko, kad ligonbučio vyresnybė ne nesusizgribo, ką daryti.

Įėję revoliucionieriai akim žiurint areštavo du sargu ir feldšerių ir visus tris surišo. Visus durių raktus paėmė. Čia-pat areštavo 4 ar 5 žmones, netikėtai į kalėjimą atvykusius; jie prižadėjo sėdėti ir ne iš vietos nesijudinti, užtai juos paliko neristus, tik sargybą pastatė: jei nors iš vietos pasijudis, sako, kulka į kaktą! Kad žmonės neišsigastų taip labai, visiems buvo aiškinama, kad jie atėję tenai dviejų draugų išliuosuoti ir nieko niekam nedarys, jei tik visi ramiai sau sėdės, nekels didelio trukšmo. Apsidirbę žemai, revoliucionieriai užėjo ant antrojo gyvenimo — ten areštavo tris sargus ir užveizdą: sako, kad ne vienas ne balso! Tuoj šoko prie mūsų draugų kameros durų ir emė spyną laužti, bet nieko negalėjo padaryt. Užveizda iš pradžių emė klausinėti, kas per vieni tie svečiai, antko pasiremdami, jie taip daro — jam tapo parodytas revolveris. Iš pradžių da norėjo jis neduoti raktų, bet paskui revoliucionieriai privertė sargą juos atidėti, ir jis nesipriešino tam. Išliuosuotuoju išlydėtu buvo iš ligonbučio. Ir ligonbuty ir aplinkui viskas buvo tyku, ramu; visi areštuotieji buvo savo vietose. Nežinodami, kas čia pasidarė, kai-kurie ligonbučio gyventojai bandė

ir per duris, ir per langus smukti, bet visur sutiko atstatytus revolverius; patyręgi, kame čia dalykas, nurimdavo. Taip apsidirbę, revoliucionieriai įsakė da kiek laiko niekam ne iš vietos nesijudinti, užrakino visas duris ir prapuolė. Ilgai da, kaip apkvaišę, sėdėjo areštuotieji; pagalios, emė tarties, kas turi pirmutinis eiti; bet prieina prie durų — negali išėiti! eina prie kitų — ir ten tas-pats! Reikėjo nabaigams per langą lįsti... Tai labai gerai išėjo mūsų draugams, nes policija tegalėjo gauti apie tai žinią vos už valandos ar pusantros. Sujudo, sukruoto visas miestas: tuoj prasidėjo tuomet kratos; už kiek laiko jau ant visų kelių stovėjo dragunai ir kratė visus keleivius, bet niekur nieko nerado. Ant rytojaus vėl kratė — taip-pat nieko nelaimėjo. Kalba, buk Varšavos generolui-gubernatoriui labai nepatikusi tokia istorija, juo kad čia karo metas (vojennoje položenije); jis buk įsakęs Suvalkų vyresnybei, kad ir kas žin-kas butų, o turi suimti! Delto trečią dieną buvo kokia pusė miesto iškrėsta, bet ir tai nieko negelbėjo; iš apmaudo areštavo du visai nekaltu vyruku, kad bent butų kuo pasirodyt. Mieste da ilgai po to atsitikimo žmonės tik apie tai ir kalbėjo: „E, da toli ne visi sukišti į kalėjimus! O tuos suims, tai š tie išeis!“... Daugiausia buvo kalbama apie mūsų partiją, kadangi mūsų draugai daugiausia prisidėjo prie to išliuosavimo.

(„Darbininkas“)

„NAUJOSIOS GADYNĖS“ PRANEŠIMAS.

Greitu laiku, balandžio 26 (gegužės 9) d., iš Vilniaus pradės eiti savaitinis laikraštis „Naujoji Gdynė“.

„Naujoji Gdynė“ bus var-

guolių laikraštis. Mes, „Naujosios Gdynės“ rašytojai, eisime visu-pirma tenai, kur trobų stogai šurpso nuplyšę, kur sienos juoduoja surukusios dumais, supuvusios iš drėgnumo, kur žmonės tvankiu (troškiau) oru kvėpuoja. Mes visu-pirma kalbėsime tuos, kurių veidai yra išblyškę ir suvytę nuo vargų ir alkano valgio. Mes rūpšimės reikalais tų kurie nu-garos neištieddami dirba nuo aušros iki sutemai, valgo sausą duonos plutą, vilki sukiurusią rudinę, avi vyzas ant kojų. Mums rūpės dvaro, sodžiaus, miesto darbininkų, bežemių ir mažazemių reikalai.

Savo laikraštyje mes rodysime skaitytojams, iš kur dygsta ir auga jų vargai, ir kas yra tų vargų kaltininkas. Mes mokysime skriaudžiamuosius, kas ir kaip reikia daryti, kad palengvėtų tie vargai, kad galima butų nuo savo priešininkų apsiginti.

Mes taip suprantame, kad darbininkai ir mažazemiai viso pasaulio, ar jie butų šio tiki-kėjimo ar tokio, ar jie šio kalba tarp savęs kalbėtųs ar tokia — visi jie yra kits-kitam broliai, turi eiti išvien ir išvien su savo skriaudėjais kovoti. Mes sakome, kad tie darbo žmonių skriaudėjai visur yra tie patys — tai piniguočiai, fabrikantai, pirkliai, bankieriai, dvarininkai, meistrai ir turtin-gieji ukininkai. Mes iš pri-tyrimo žinome, kad pinig-gieji žmonės visur turi gali-gą padėjėją — tai valdžią, kuri pasiėmusi veda visus svarbiuo-sius žmonių gyvenimo rekalus. Tas padėjėjas vienoje valsty-bėje (karalystėje) yra piktes-nis, kitoje geresnis, tečiaus lig-šiol visur jis buvo proletarų (darbininkų) priešininkas. Be to, mes dar žinome, kad kitų kraštų darbininkai jau yra pasiekę geresnį gyvenimą, bet visur darbininkai vienu keliu ejo prie to laimingesniejo gy-venimo ir vienodais budais už

ji kovojo. Todėl mes rupjismės „Naujosios Gdynės“ skaitytojams teikti žinias apie tai, kaip gyvena kitų kraštų darbininkai ir kaip jie savo vargus palengvino. Mes tai darysime, norėdami Lietuvos darbininkus supažindinti su kitų šalių proletarais, suvesti juos, taip sakant, giminen ir vienybėn. Taip darydami, mes tikimės išaiškinti mūsų skaitytojams, ką reiškia ir kokį svarbumą darbininkams turi pasakymas, rašomas ant visų darbininkams skiriamųjų raštų...

Be to, skaitytojai, žinodami, kaip kitų kraštų darbininkai pagerino savo gyvenimą, galės pasinaudoti iš jų prityrimo ir pasimokyti, kaip kovoti su savo priešininkais.

Mūsų dienų gyvenimas pilnas yra visokių atsitikimų. Tie atsitikimai dažnai mus užkliudo, ir todėl norėtume juos teisingai suprasti, kas iš jų gali būti mūsų naudai. „Naujoji Gdynė“ pasirūpys neaplenkti, nepraleisti nė vieno svarbaus mūsų gyvenimo atsitikimo: aprašys ir paaiškys savo skaitytojams, kaip pati bus tą atsitikimą supratusi.

Mes gyvename tokiuo metu, kad senoji valdžia įra ir griuva. Jos vieton turės atsistoti pačių žmonių renkamoji valdžia, kuri paims į savo rankas valstybės reikalus. Kol naujos tvarkos susilauksime, reikės dėlto mums daug dar pervargti vargo. Senoji valdžia nepasiduos geruoju. Ji spirsis iš paskutinių pajėgų, ji nieko nesigailės, by tik pačiai pasilikti gyvai. Kol ji bus dar stipri, ji naikys savo priešininkus, o kai susilpnės, tai mėgys mus visokiais budais apgauti.

„Naujoji Gdynė“ seks visus tos valdžios darbus. Kaip reiks darbininkai nuo apgavimo apsaugoti, ji pasirūpys juos perspėti, kaip reiks pamokėti, kaip nuo jos piktųjų nagų apsiginti, „Naujoji Gdynė“ pamokys. Žodžiu sakant,

„Naujoji Gdynė“ ne vien aiškys, kas valstybės gyvenime dedasi, bet rodys taip pat, kas reikia daryti varguoliams, kad virstų nauja, jiems naudinga tvarka.

Mes prizadame būti drąsus ir niekam nepataikauti. Vistiek kas būtų varguolių skriaudejas — fabrikantas, dvarininkas, kunigas, ar valdžios tarnas — mes skelbsime svetui piktus jo darbus ir reikalavime iš jo už tai atsakymo.

Mes stengsimės, kad „Naujoji Gdynė“ būtų rašoma prastų žmonių žodžiais, aiškiai, suprantamai mūsų skaitytojams.

Visą paminėtąjį darbą ant savęs pasiėmę, mes jaučiamės neišgalėsią vieni patys jo atlikti. Todėl kviečiame visus Lietuvos darbininkus, bežemius ir mažžemius ir tuos visus, kuriems rupi pagerinti darbininkų buvis ir prašalinti mūsų gyvenimo neteisąs:

Skaitykit „Naują Gdynę“ ir raginkit kitus, kad skaitytų!

Platinkit „Naują Gdynę“!

Siųskite jon visokias žinias!

Be jūsų — mes negalėsime, kaip reikiant, savo darbo dirbti.

Be mūsų — jums ilgiau prisieis klaidžioti tamsumoje ir sunkiau bus su priešininkais kovoti.

Taigi, draugai, pasiduokime kits — kitam — ranką!

„Naujoji Gdynė“ mokės: metams, 3 rub., pusei metų 1 r. 50 k., trimis mėnesiams 80 k., vienam mėnesiui 30 k.

Žinias ir pinigus siunčiant ir visokiais reikalais redakcijon kreipiantis reikia tuo tarpu deti toksai adresas:

Vilnius, Blagovieščenskaja, 31. Lietuvių knygynas M. Peseckaitės-Šlapelienės „N. G.“ redakcijai.

Redaktorius ir leidėjas J. Jaks-Tiras.

Kankiniai szaukiasi pagalbos!

BROLIAI IR SESERS!

Du kartu jau šįmet buvo šauktasi į Jus kankinių reikaluose, maldaujant gausėnių aukų — ir abu kartu pagalbos šauksmas tapo Jūsų pro ausis praleistas, beveik neišgirstas, it būtų buvęs tai koksai svetimas, atidžios nevertas balsas!..

Laikraščiai paduoda Jums mastinius kalinių surašus, — kalinių, kurie šaltį ir alkį kenčia kankinami ir mušami po kalėjimų urvus, — kalinių, kurių šeimynos, atsilikusios tankiai be globėjų ir penėtojų, neriasi iš paskutinių besirizdamos su badu — alkium ir vargumilžiniu už gyvatą ir mirtį, o Jūs... Jūs, ranka širdį sugniauzę ir kišenių užspaudę, dedatės apkurtę ir negirdi, kad liekas skatikas kartais neiš kristų alkiumi numalšinti, vargumui numazinti!..

Atšausite man: mes revoliuciją šelpiame, revoliucijai dedame aukas!

O, puikus Jūs revoliucionieriai, jei pamirštate taip paprastą ir lengvą, rodosi, suprantamą daiktą, jog kur tik kova verda, ten turi būti ir suzeistieji, kur revoliucija senąją tvarką griauja, ten turi būti ir jos aukos — kankiniai.

....Kankiniai, kurie pargriuti turėjo bekvodami už visų laisvę ir už visų gerovę!..

Negut juos ir mūsų visuomenė ims kojomis spardyti, kaip spardo juos caro valdžia po kalėjimų urvus?!..

Broliai ir Sesers, duokite gi aiškų atsakymą ant šito praieikto klausimo!

„Kankinių Kasa“, visas savo įstangas išėmusi, skęsta skolose... .

Kankiniai iš kalėjimų verkdamai šaukiasi pagalbos savo likusioms ir badą kenčiančioms šeimynoms... .

O visam tam pritaria mūsų

karštos, it ledas, išėvių širdis — balsiu, labai balsiu... ty-
leėjimu!..

Bet štai caro дума susirinko; ji emė svarstyti jau amnestijos klausimą, gal netrukus bus ir kaliniai paleisti. Tai kam gi, sakysite, ir kankiniams dar aukos? Jei kas tikisi, jog sulyg dumos susirinkimu tapo jau pabaigtas ir revoliucijos darbas, tai tam, ištikrųjų, apie kankinius nebeverta jau minėti. Bet caro дума — tai tik vienas iš mūsų revoliucijos atsitikimų, kurie mainysis viens po kito, it spalvos kaleidoskope, tiesdami ilgą sunkios mūsų kelionės siulą ir vesdami mus ten, kur prasideda jau tikroji laisvė ir tikroji žmonių valdžia. Ar šiaip, ar taip, pirmoji mūsų kruvinosios revoliucijos stotis bus tik ten, kur nebebus caro valdžios, kur bus neatmainomai įvykintos visos politikos laisvės ir žmogaus tiesos.

O kol kas revoliucija tebeverda ir jos galo tuo tarpu dar anaipol nematyt. Ir kol revoliucija virs, tol bus ir jos aukos — kankiniai, tol bus reikalingos aukos ne tik ginklams ir kitiems revoliucijos reikalams, bet ir kankiniams, revoliucijos aukoms.

Broliai ir Sesers! Agituokite, rinkite aukas kankiniams ir siųskite jas greičiaus per savąjį „Kank. Komitetą“ Lietuvos „Kankinių Kasai“, kuri rūpinasi ir užsima kankinių šelpimu.

Paryžiuje. „K. Kasos“ Kom-
to užsieni. atstovas A. Vardas.

P. S. Meldžiama kitų laikraščių Redakcijų atkartoti šią atsišaukimą.

Laikykit liežuvį už dantų!

„Vienybės“ №20, „peržvalgoje“ paminėta apie Matrosova, vyriausią caro valdžios šnipą Amerikoje, ir pasakyta, ar tik ne tas pats bus Matrosovas, ką grafo Lelivos vardu prisi-

dengęs rašė maskoliams knygą apie lietuvius. Tasis Leliva ke- liolika metų atgal tarpe Ame- rikos lietuvių didelę pagarbą ir visišką užsitikėjimą buvo užsipelnęs. Del tos priežas- ties viena ypata, man gerai pa- žįstama, teip man saktų: „Ugi velnias žino, ar tie didieji areštai, ištrėmimai ne daugiau yra darbu tokio Lelivos, ne kaip Vonsiackio, ar kito tokio šunies, gyvenančio Lietuvoj? Lietuvoj visados buvo geresnė konspiracija, ir ten ne teip lengvai gali susekti valdžios priešus, kaip čia, Amerikoje. Čia nieks nieko neslepia”.

Šta kalba mane pajudino labiau inti į atydą tą dalyką ir aš atsiminiau, kaip du-trys mėnesiai atgal girdejau kal- bant kitą ypata, apie areštavi- mą vieno lietuvių-revoliucio- nieriaus. Ji teip pasakojo: „Tai gi, sako, kad K. paėmė į kalėjimą”... „Kas sakė?” — užklausiau aš. Ir pasirodė, kad tai sakęs vienas garsus tautietis, kurs kitados dagi pats buvo revoliucionierium, ir turėjo išbėgt iš Maskolijos, tai gi žinojo, kaip reikia už- laikyt slapybę.

Man pasakojo... jo pati, — kalbėjo toliaus tojė ypata. Ten buvo ir... (čia paminėjo kelių ypatų pavardes). Ir man pa- sidarė nė šis, nė tas — rodos, visi teip nesmagiai jautėsi: ji pasakojo, o paskui ir jis atkar- tojo — ir abu ėmė ginčytis; kam tu pasakoji, kam tu pasa- koji... Girdi, mums praneš- dami liepė niekam nesakyt! nes, girdi, K. po svetima pra- varde, tai valdžia nežinanti, o kad žinotų, tai but po jam. Tai supranti, tamista, kaip mes, svečiai, jautėmės tai gir- dėdami!”

Toliau ta ypata da man nu- pasakojo, kaip tiedu šeimynin- kai nugyrė areštuoją K.: „tai tik jis vienas ką yra geras žmogus iš socialdemokratų... Gaila jo, gaila... Tai ne teip, kaip tas (paminėjo pravardę

revoliucionieriams, kurs tuo- kart Lietuvoje dirbo), ką už- mūš pinigus sėdi sau Šveica- rijoje” (!)

O, kaip gerai, — pamisi- jau sau, — kad tie revoliuci- jonieriai nepraneša mums, amerikiečiams, kur jie gyvena ir ką dirbą! Tegul skalbia su liežuviais, kad tas ar kitas re- voliucionierius ramiai sau gy- venas už jų pinigus (nors tie tautiečiai, kaip patįs sakėsi, neaukają socialdemokra- tam!). Tokia apskelba bent neįvesi caro budelių nagus!

Amerikiečiai! Laikykite sa- vo liežuvius už dantų! Tą jums primenu ir įsidėkit gerai į atmintį! O europiečiam pra- nešu, kad konspiraciją gerai laikytų ir Amerikoje, ne tik Lietuvoje! Jeigu jūsų visuo- menišką darbo reikalai ne- spiria prie to, tai neduokite mums žinios apie areštavimus, neminėkite pravardžių, jei ta- sias reikia slapybę užlaikyt, nes mes apie tai neturime nė menkiausios nuovokos! Mes „laisvės šalyj” užmirštame apie tai, kad iš čia daugiau pasi- naudoja jūsų nelaisvės šalies budeliai! Mes tai užmirštame ir nenoroms tampame mūsų brolių judošiais! Nenorime mes jaisiais but, delto nesutei — kit mums žinių, iš kurių caro šnipai pasinaudotų! (O tu šnipų pas jus ne ką daugiau, kaip pas mus!)

Ir jūs, atbėgusieji revoliu- cionieriai, atsargiau, atsargiau apsieikit! Nė geriausiam pa- žįstamam, nė broliui nereikia sakyti vardus ir vietas, pasako- jant atsitikimus; žodžiu: kons- piracija (slapybė) ta pati rei- kia užlaikyti čia, kaip ir Lie- tuvoje!

Kas rengiasi važiuoti į Lie- tuvą kovot, teip-gi tegul nesi- giria, nes toks pagyrūnas bus šnipų lydimas iki Lietuvos ka- lėjimų! Nežiūrės, ar tu iš tikro važiuoji kovoti, ar tik giriesi!

Amerikietis.

Antras „Lietuvių Socija- listų Partijos Amerikoje” Susivaziavimas.

Vienintelė politiška Ameri- kos lietuvių partija, — partija socialistų, šįmet, 10 birželio, laikys Brooklyne antrą metinį Susivaziavimą. Mūsų partijų susivaziavimai visuomet esti draugijos gyvenime ženklyvi, visuomet jie paliečia opiausias šiandieninio gyvenimo žaizdas, visuomet užkliudo ir riša kait- riausius visuomenės reikalus. Išrišimas tokių ar kitokių klausimų, suprantama, priguli- nuo to, kaip daug draugijos sąnarių susivaziavimuose per- sistato, kuom plačiau apie liau- dies reikalus esti pranešta, kuom apėčiau Susivaziaviman pribuva išmintingų valstiečių. Visur teip esti, kur tiktai so- cialistai turi įžymią politikoje vietą. — k. a. Vokietijoje, Pran- cuzijoje, Naujoje Zelandijoje ir kt. Ir pas mus, Amerikos so- cialistus, ateina tos pačios są- lygos. Apie socialistus praš- neko čia ir draugija, ir litera- tura ir valdantysis senatas. Ateina diena, kada reiks mums paimt gyvenimo vadžias į mū- sų gruoblėtas rankas ir — anot dainos žodžių — reiks „spren- dikais but tų kralakių”. Ka- da kitokios čionyštės partijos mus, išėivius ir vietinį prole- tariją valdančios-gniauzan- čios, visuomet palaiko ant mū- sų kojų retėžius, o savo ranko- se turi jų galus ir mus plaki- mui botagus, — tai socializmo tvarkoje to nebus. Anglas, lietuvis, lenkas ar vokiečys — bus ukėsas šalies be jokių ko- medijų, be jokių kokio ten kapitalisto berno pasirašytų popierių, kurias vadina „ukė- systės popieromis” ir pirmiau- siai išlupa keletą dolerių. Be- baigiant bankrutit senai kapi- talizmo tvarkai, mes busime pašaukti išgelbėti valstijas nuo krizio, nuo visuotino sugriuvi- mo. Nuo 18 ar 20 metų, vai- kinai ar merginos, visi kurie

turi sveiką protą, neskiriant parvos, tautos ar tikėjimo, — visi busim šalies ukėasai, visi rinksim vedėjus naujai organi- zuoto, laisvo ir laimingo gyve- nimo.

Bet prie to turim prisirengt. Turim organizuotis, turim stu- dijuot socializmo politiką, tu- rim tapti šviesiausiais ateinan- čiai valstijai piliečiais.

Idant tą tikslą pilnai pasiekt, visos mūsų broliškos partijos kasmet laiko savo susivaziavi- mus, kame perkratinėja par- tyviškus darbus prabėgusių metų ir iširba programus atei- nančiam laikui. Tokį Susiva- ziavimą laikys L. S. P. A.

Mūsų, t. y. „Lietuvių Socia- listų Partija Amerikoje”, susitvėrė dar visai neseniai; dar tik antrus metus tegyvo- ja. Vienok jau žymės organi- zuoto darbo pasirodė nemažos. Reikia tik prisimint, kad di- džiama mūsų draugų tebesvy- ruoja tarpe socializmo prin- cipų ir konservatiškojo politi- kos snuduriavimo. Ištikrųjų darbavosi mūsų Partijoje tik dalelė karštesniųjų socialistų ir revoliucionierių. Vienok, atkartojau, — kas tēmija, mato, kad tuli mūsų darbai bus isto- rijos paminėti.

Ir tai, nežiurint į mūsų pa- čių dar neišsilavinimą, neziu- rint, teip sakant, tik į pradžia bandymų gyvuot tyrai organi- zuotu budu. Net programo nė platformės neturėjom išsi- dirbę, tankiai trukdėm pats vieni kitus.

Šitame gi antrame mūsų Su- siviavime viskas susitvarkys daug geriau. Pamatysim dar ko mums stokavo, atrasim dar kas lyčnas skrėpsojo ant mūsų partyviško kelio.

Todėl, brangūs draugai ir tautiečiai, visos kuopos ir pa- vieniai, pasistenkite šitą Susi- vaziavimą padaryt kuoskait- lingiausiu. Kuopas prašom rupestingai apdirbt įvairiau- sius klausimus, kuriuos jos nu- manys esant mums, kaipo par-

tijai, reikalingus. Tą viską įduot siunčiamiems atstovams, kurių reikia pasistengti prisiųst kuodaugiausiai. Pavieniai, kurie neatvažiuos, teip-gi neprisiunčia ant rašto savo rezoliucijas. Juo daugiau bus įnešimų, tuom galim tikėtis geresnio pasisiekimo mūsų Partijos antramjam Susivaziavimui.

Su meile draugams ir sociališkai revoliucijai L. S. P. A. Centro Organizatorius.

J. O. Širvydas.

Ar reikia duoti moterims balsavimo tiesą? 1)

Tankiai buna laikraščiuose rašoma apie moterų tiesų lygybę, kad ir moteris reikia prileisti prie balsavimo, lygiai kaip ir vyrus. Nežinau, kas nauda butų iš to visuomenei. Man rodos, tik pragaištis butų. Prileisk jas — tamsuoles, o jos visos labai tamsios, balsuoti, rinkti visus višninikus, tai bus vieni tik kunigai ir kuniginiai išrinkti, pradedant nuo prezidento ir baigiant ant policmono. Žinoma, policmonai ir kitoki mažesni urėdninkai butų tik kunigų bernukai, o skvairais (teistojais R.), gubernatoriais — tai, be abejonės, butų kunigai ir vyskupai; o prezidentus tai da išrinktų koki arcivyskupą. Vis pasidė kavojant moterų votams (balsams) — tų davatkų, svabių. Per legislaturą tuojaus pereitų bila, kad bažnyčių daugiau statyt, visas škalas paversti į parapijines.

Ir mūsų apšviestunai, ypač socialistai nemato tojo pavojaus, kad rašo ir kalba per prakalbas, kad ir moterims reikia balso, ir jos turi but lygios su vyrais! Kaip gali jos susilyginti su vyrais? Ar jos gali dirbti tokius darbus, kur vyrai dirba, kur reikia daug pajiegos? Ar galės

1) Taipindami šį straipsnį, atidaruome „V-beje“ kritiką. Red.

uzimti kokį urėdą, kad ir policmono? Toks policmonas bėgtų andaroką susiglamžęs, kaip koki bomai užpultų, vietoje juos vesti į dzėlą (kalėjiman).

Tula ponia (ar pana) K. A. G. 12 num. „Vien. L.“ užmanė net sutverti moterų susivienijimą Amerikoje. Nėsu tam priešingas, ale ką pamačys tas noras vyrus pasimaut ir vedziot ant pavadžio. O jos tonor, ir socialistai joms pritaria, nemato kaip patys paklius į krokadylių rankas. Jau teip mums su kunigais beda kovot, jie ir gerus, pragarsėjusius tautiečius įtraukia į savo žabangus, o da dabar ir moteris įtraukt į politiką, tai kas zin kur bus pasidėta geresniems tautiečiams ir visiems progresistams. Nežinau, kodėl „Vie nybė“ to nesupranta (!? Red.) ir talpina straipsnius už moterų tiesas, net kroniką iš moterų judėjimo ir gyvenimo. Reikėtų tą gerai apsvarstyt.

Laisvas.

Isz Didž. Britanijos.

Glasgow, Škot. „Vienybės Lietuvninkų“ N13 buvo patilpus visai neteisinga korespondencija rašyta Daugmachi iš Glasgow'o. Tarp kitko p. Daugmatis sako: Glasgow'o „Šviesos Draugystės“ kuopa užsi puola ant Revoliucijos Šelpėjų Komiteto Didžiosios Britanijos, kaslink padalinimo aukų. Glasgow „Š. D.“ kuopa visai neužsi puolė ant R. S. K. D. B., bet vien tik išreiškė savo nuomonę prieš visuomenę, kad Glasgow kuopa nesutinka su padalinimu aukų. Daugmatis galėjo patėmyti ir amerikiečių laikraščiuose, kad netik Glasvovo kuopa nepripazįsta „L. S. D.“ už vienintelę revoliucijinę partiją, bet ir dauguma (!? R.) amerikiečių. Toliaus p. D. sako, čia išreikšiu, kad Glasvovo kuopa da

nė vieno cento nėra pridėjus prie minėtų aukų. Tiesa, Glasgovo kuopa nėra aukavus ant revoliucijos, užtai yra aukavus revoliucijos kankintiniams, teipgi yra rinkus aukas ant parengto vakaro 1 d. sausio š. m. ir surinko £2 6 šil. 6 p. Mūsų kuopa nenorėjo rinkti aukas ant revoliucijos delto, kad ne visi lygiai supranta revoliuciją ir revoliucionierius ir ne visi sutinka su R. Š. K. D. B., kuris ketino siųsti pinigų tik vienai L. S. D. P.

Daugmatis praneša, kad 1 d. sausio ant baliaus sukolektavo 2 sv. 26. Ant minėto baliaus tapo šukalektavota 2 svarai 6 šil. ir 6 pen., teip tai buvo pranešta ant to paties baliaus svečiams ir per „Laiko“ N3. Mēs negalim suprasti, iš kur p. D. galėjo surasti tą 10 šil. viršaus, negu mēs esame surinkę. (Tai buvo paprasta klaida, ir ji „V. L.“ N17 atitaisyta. Red.). O kas link pasiuntimo aukų, tai jos tapo pasiųstos pradzioj kovo mėnesio š. m. j. . . . (Išbraukiam tą vietą. Red.)

Priežastį suvelinimo išsiųsti aukas pranešim vėliaus.

Glasgow „Š. D.“ Kuopa.

Politiszkos žinios.

Austrija ir Vengrija.

Vengrijos ministerių pirmininkas dr. Wekerle ir pirmininkas Austrijos ministerių kun-tis Hohenlohe-Schillingsfuerst atsistatydino nuo savo vietų, kad negalėjo sutaikyt muitų reikalų tarp Vengrijos ir Austrijos. Ministeriai paprastai visada atsisako nuo vietas, kada jų darbo budą parlamentodauguma nepripazįsta arba jų ketinimą atmėta.

Švedijos ministeriai atsisakė nuo vietos, delto, kad karalius Oskaras jų patarmės nepaklausė ir nepaleido Žemutiniojo Buto, kuris stovi opozicijoj rinkimų reformos.

Austrija. Vienoje buvo demonstracija smulkiųjų vaizbunų priešais didžiasias departamentų sankrovas. Demonstruojant prieš parlamentą, policija norėjo atimti jiems vėliavą bet jie nustumė policiją ir puolė prie deputatų buto, kur išmušė stiklines duris, ir išėjusius paziuret, kas čia dedasi, kelis deputatus smarkiai apkulė. Ant to ir pasibaigė. Ministerių pirmininkas visą kaltę meta ant policijos, kad nemokėjus numalšyti demonstrantų.

Maskolijos revoliucija.

Diena po dienai laukiama, kada Duma bus . . . išvaikyta. Įtempimas santikių tarp valdžios ir žmonių atstovų vis didinasi ir didinasi. Pereitą savaitę, kada Duma rengėsi duoti carui ant jo kalbos atsakymą, vidutiniškieji arba minkštieji liberalai buvo paėmę viršų ant radikalų, ir atsakymas išėjo švelnus, su neperdideliais reikalavimais, nes, girdi, kiteip vėl įvyktų „anarchija“ (revoliucija). Dabar gi, carui nė tų „suminkštintų“ reikalavimų nepriėmus, jau ir vidutiniai skelbia, kad revoliucija neišvengiamai vėlei iškils. Konstitutinių demokratų („kadetų“) organe „Ricė“ profes. Miliukovas (ne atstovas, nes jis buvo po teismu, tai neturėjo tiesos buti išrinktu) daro sulyginimą caro Mikalojaus su Liudviku XVI, Prancuzijos karalium, kurs teip-gi nemokėjo išvengti revoliucijos, įvedant parlamentinę valdžią, nemokėjo ministerius ir visą biurokratiją pažebot, tai pats turėjo už tai atlygti savo galva. Caras vienok bijo biurokratų, didžiųjų valdininkų, kad jam nusileidus prieš Dumą, tie nenuzudytų, kaip tai kitą syk atsitikdavo carams. Iš kitos pusės — atmetus Dumos reikalavimus, kils visuotina revoliucija, iš kurios ši valdžia neiš-

eis gyva.

Duma reikalavo amnestijos visiems politikos nusikaltėliams. Valdžia tik nekaltus nusikaltėlius, kuriuos policija savo valia įkišo kalėjiman, ketina paleist, ir paleidžia. Terroristus, ką pasikėso ant valdininkų gyvasties, esą negalima paleist, nes tai vėl busiant „anarchija“. Žinoma, kol ne bus tikro parlamento, kurs pats turėtų galę sprendimuose ir įstatymdavystėje, o ne vienas caras su ministeriais, kaip dabar yra, tolei ir teroristai bombas mėtys, tolei valdžiai jie bus pavojingi, paleidus juos iš nelaisvės.

Apie ukininkų reikalus valdžia tiek pasakė Dumai, kad privatiška savastis yra ir turi but šventa, nepalytėtina, taigi nė valdžios žemė, nė caro, nė keno kito negali but išdalinta bežemiams valstiečiams, kurie to laukia ir tikisi. Valdžia prizada tik kaimiečiams duot ašvietimą, supratimą, kaip reikia dirbti žemę, kad ji daugiau vaisių išduotų, daryti kolonijas Siberijoje, kur yra daug dykos žemės ir tt., ir tokiu budu prašalint badą, kuris nuo daugelio metų kaskart labiau platinasi po visą tikrąją Maskoliją.

Valdžia mano, kad ir karišką padėjimą negalima prašalint, nes vis atsitinka bombų trenksmai; ant galo tą sutinka prašalint, bet ypatingą apsaugą reikią uždėti. Cenzurą teipgi negalima numesti, nes socialdemokratų pradės atvirai spauz dint savo raštus ir revoliucija vėl kils. Valdžia ištikro stovi tarpe dviejų bedugnių—nė į tą, nė į kitą pusę negali eit. Dumą paleisti bijo, o ji pati nesiskirsto. M. Kovalevski (atstovas) pasakė žodžiais Mirabeau (Didz. pranc. revoliucijos veikėjas): „Mes esame čia iš žmonių valios, ir tiktai durtuvai mus iš čia išvaikys!“

Rengiamas visuotinas streikas. Visiškos revoliucijos pa-

kilimas teip ir jaučiasi ore, — teip telegrafuoja „Ass'n Press“ korespondentas gegužės 27 d.

Kašiuje, Lenkijoje, revoliucionierius žydas su bomba smarkiai sužeidė pulkauninką grafą Kellerį, už jo žvėriškumus, darytus bemalšinant sumišimus. Aplink Tadiakenską, Latvijoje užmuštas vienas ukininkas, jo pati ir sudegintas jo namas už tai, kad jis vadžiojo kazokus, parodydams maištinkus.

Batumo mieste, Kaukaze Amerikos vice-konsulis W.H. Stuart nušautas nežinia keno ir už ką. Stuart buvo Anglijos pavaldiniu ir buvo viens iš turtingesniųjų laivų savininkų ir vaizbunų Batume.

Bombų plyšimai, pirmiaus lyg buvo apsistoję, dabar vėl vienur-kitur tankiaus atsitinka.

Iš Amerikos.

Suktybė armijoje.

Racine, Wis. C. Forrest, kurs buvo Pirmojo Wisconsin liuosnorių pulko kvotieros mistru laike karės su Ispanija 1898 m., liko pašauktas į teismą už nugalimą 2 tukstančių 544 dol. ir 98 centų pinigų, kurie buvo tuokart valdžios paskirti įtaisymui kareiviams drabužių. Kareiviai mat patį turėjo taisyti už savo pinigus, o maršelga C. Forrest su aficeriais pasidalino tuos pinigus.

Senatorių pamerkamumas.

Washington, D. C. Rezydentantas James A. Goulden iš New Yorko gegužės 22 d. parodė naują atsitikimą, kaip veda savo interesus gyvasties apsaugojimo kompanija. Goulden yra vyriausiuoju agentu Pennsilvanijoje Naujorkinės Mutual Life Insurance kompanijos. — Jis pasakė, kad „abelnė yra žinomas faktas, kad vieta senatoriaus iš Albany'jos

duoda jam nuo \$50,000 iki \$100,000 kasmets ir kad tie pinigai paeina daugiausiai iš asekuracijinių kompanijų. Visi New Yorko gyventojai apie tai žino. Aš apie tai žinau, ir labai gerai žinau“.

Senatoriui grėsią kalėjimas.

Augščiausiasis Jungt. Valst. teismas Washington, gegužio 21 d. nusprendė, kad senatorius Ralph Burton turės atsėdėti 6 mėnesius kalėjime ir mokėti štriuopos 2,500 dol. Teipgi atimta jam tiesa pasikui buti kokiu nors valdininku. Senatorius Burtonas prasižengė prieš \$1782 paragrafą pataisytyjų įstatymų, užginančių senatoriams ir deputatams priiminėti užmokėstį už jų partnavimus kam nors, dalykuose, kuriais rupinasi valdžia. Augščiausiasis teismas da leidžia tą bylą per senatą, ką šisai pasakys.

Gaisrai.

Utah'os valst. miestas Ogden beveik visas išdegė, ypatingai puikesnėji jo dalis. Ogden yra antro didumo miestas Utahoje, turintis apie 25 tukstančius gyventojų. Daug jame yra fabrikų.

Streikai.

Visi darbininkai dirbanti ant viršutinių gelezinkelių Chicago, Ill., reikalauja pakėlimo algos ant 10-20 proc., o jei ne, tai zada streikuot.

St. Paul Minn., streikuoja darbininkai telefonų dirbtuvėse.

Minkštųjų anglių kasikų streikas Illinoijaus valstijoje tęsiasi ir eina smarkyn. Tas pats ir Indianos ir Ohio valstijose. Ohio kasyklų savininkai stropiai jieško neunijinių, kurie užimtų streikuojančių unijinių darbininkų vietas.

Darbininkų banka.

Nauja darbininkų banka yra atidaryta Chicagoje po vardu Commonwealth Trust and Saving Bank. Banka, su kapitalu 500 tukstančių dol. įsteig-

ta unijos sąnarių, iš pradžių turį gerą pasisekimą.

Imigracijos tiesos. Pagal naują padavadijimą senato gegužės 23d. bus įsteigtas informacijos biuras, kurio uždavinys bus skirstyti ateivius į visokias valstijas, ypatingai į pietines. Tos valstijos turės turēt visose priplaukose savo imigracijos agentus. Nesveiki ir nemokylos po se, novei bus nepriimami į Jungtines Valstijas. Jungt. Valst. konstitucija bus spauzdinta visokiose kalbose, ir jeigu ateivys negalės perskaityt jos angliškoje arba savo kalboje, tai bus grąžinamas.

Iš Lietuvos dirvu Amerikoje

Hazleton, Pa. Prijausdami kovotojams už laisvę Lietuvoje, o ypatingai kaliniams kurie savo laike bedirbant dėl visų labo pakliuvo į kalėjimus ir šiandien ten budami laukia pašelpo nuo savo brolių, mes žemiaus pasirašę aukavusieji nutarėm nors tais keliais centais pašelpti mums gerai žinomą darbininką kojoje už laisvę, kalinį J. R. kuriam aukavo šios ypatos: Kazimieras Merkevychius — 3 dol. Mot. Merkevychius 2 dol. Juozas Gelgudas už nekurias išparduotas lioterijas — 5 dol.

Lai dirba mūsų broliai tėvynej, dėl iškovojimo Lietuvos laisvės, o mūsų amerikiečių užduotė kiek galint juos šelpti!

Motiejus Merkevychius.

Lyon Mountain, N. Y.

Ši vieta yra verta paminėti bent delto, kad menkai yra žinoma lietuviškai visuomenei. O lietuvių čia yra apstus burelis, bet jie užmigę letargišku miegu. Prieš metus laiko lietuviškų šeimynų čia buvo per keturiasdešimt, teipgi keturis kartas tiek pavienių. Šiandien, sublogus darbams, dauguma išvažinėjo į kitas apygardas.

Liko tik dvidešimts penkios šeimynos. Cionykščiai lietuviai yra visi ištautėję. Namuose ir visur vatoja lenkišką kalbą, ir tuomi didžiuojasi. Yra teipgi pora dešimčių lenkų, šeimynų, o didžiausia dalis čia apsigyvenusiųjų, tai prancuzai. Zemė ir visi nekrotanti turtai priguli turčių kompanijai, kuri atradusi turtinigus plotus geležies atidarė kasyklas. Uzdarbis čia menkas \$1,50 už dešimts valandų dienų darbo. Kaip kitur, teip ir čia vargšo gyvastis yra menkai apsaugota, ir čia atsitinka sužeidimai, arba ir nelaimingas myris. Numirusius čia laidoja be jokių ceremonijų. Veža į kapus paprastam vežime, o vargšus beturčius ir be bažnyčios palaiminimo kasą į zemę. Čia yra prancuzas jezujitas kunigas, pramokęs truputį lenkiškai, kuris už tikėjimiskus patarnavimus plėšia be jokios malonės. Atlieka jis ir lietuvių reikalus nepaisant ar kuris lenkišką kalbą supranta arba ne. Sako: „Dla ducha swentego mowa nepotrzebna“. Lietuviška patarlė sako, jog varnas varnui į aki nekerta, bet nevisados ši patarlė, išsipildo. Augščiau minėjau, kad vargšai beturčiai čia tampa laidojami ir be bažnytinių palaiminimų. (Vargšam ta pati laimė visur). Bet pirmiau atsitikus myriui per sužeidimą kastynėse, už palaidojimą mirusiojo kuno kunigui užmokėdavo kompanija. Dabar jau nemoka nieko, nes vieną kartą kompanija pasivėlino atlydėti mirusi ant prisakymo laiko per pusę valandos ir užtai kunigas pareikalavo dešimtį dolerių. Taigi dabar beturčiai tampa laidojami anot kunigų pasakos, kaip gyvuliai!

Si apielinkė yra didei kalnuota. Oras čia yra daug šaltesnis nei apie New Yorką arba Pensylvanijoj. Pradžioja geguzio mėnesio čia dar visur matyti ant kalnų sniegas.

Keleivis.

Atskaita Brooklyno Revol. Šelp. Komiteto N20 „Kovos“ ir „Vienybės Lietuv.“ pasirodo labai neaiški, delto teiksis redakcija paantrinti.

Suplaukė nuo 26 sausio 1906 m. iki 18 balandžio išviso \$366,92. Išėjo \$349,58. Ant ko išėjo? Du sykiu siūsta į „Kovos“ redakciją ant vardo socialdem. partijos \$95,00; kaštai fero \$31,67; kaštai teatro \$27,91; plakatai, blankos \$14,50; kelionė delegato ant seimo \$5,00; smulkiems komiteto reikalams 20 centų. Balandžio 10 d. išsiūsta į Londoną ant savo Liet. Socialdemokratą Partijos \$175,00. Nuo 26 sausio š. m. iki 18 bal. ant vardo L. Socialdem. Partijos išsiūsta išviso \$270,00. PaVinca Vaidelį yra \$16,06.

Pranešimas Brooklyno 19 kp. L.S.P.A.

Antras susivažiavimas Liet. Soc. Partijos Amerikoje bus 10 ir 11 d. berželio š. m. Brooklyne, N. Y., svetainėje Gergino Palace Hall, 91—93 Grand str. Berželio 10 d. sesijos prasidės 9 val. išryto ir tęsis iki 7-tai vakare. Įžanga į svetainę visiems dovanai. Kiekvieno klausimo svarymuose bus suteikiamas balsas ir svečiams (ne delegatams), bet tiktai patariantis balsas, be skirtumo lyties ir tautos. Nutarimuose ir balsavimuose dalyvaus tik delegatai, turinti mandatus nuo kuopų arba organizacijų Socialistų partijos.

Vakare toje pačioje salėje vietinės 19 k-pos L.S.P.A. artistų mylėtojų kuopelė loš teatrą — komediją 3-juose veiksmuose „Audra giedroje“.

Vietiniai chorai dainuos revoliucijines, darbininkiškas ir tautiškas dainas. Bus prakalbos, šokiai ir lekiojantis pačtas.

Ižanga ant to vakaro: pirmosios sėdynės 75c, antrosios — 50c, trečiosios — 25c.

19 k-pos L.S.P.A. Komitetas.

Wilkes-Barre, Pa. Nesitikėjau, budamas Lietuvoj, kad Amerikoje galėtų buti teip žemai apšvietime ir doroje nuopulė lietuviai. Šitam mieste yra nemažai lietuvių, ale tam sesni kaip Lietuvoj apie Zapyškį. Pijokai razbaininkai, paleistuviai ir viskas... Savo kruvinu prakaitu uždirtus pinigūs kapitalistams vel atiduoda, o pats lieka tamsus, kaip anglis, kurias jie jie kasa. Neskaito laikraščių, iš kurių galėtų šiek-tiek apsišviesti, pamatyti spindulį šviesos. Sako lietuvis: „gerkim, vyrai, da dorelis barška kišeniuj; tą pragersim, kitas bus“...

O, tu, broli mano, lietuvi, žemiausiai tamista stovi su savo šviesa. Mokįkimės, broliai, kiek galėdami. Nesiduokim kitom tautoms šidyti iš mūsų. Švieskimės, elgkimės žmoniškiaus, tai nieks negalės šidyti. Esam darbininkai — riškimės prie socialistų partijos, kuri sėja darbininkišką susipratimą, šviesą ir kovą už darbininkų gerovę.

L.S.D.P. Sqnarys.

Wanamic, Pa. Jau turbūt nėra niekur tokios apygardos kad butų teip užmigus tautiškuose darbuose, kaip apie mus. Čia nėra mados pasidarbuoti labai tėvynės, parengti visuotinus susirinkimus, apkalbėti savo reikalus. Aukų mūsų kovotojams už tėvynės laisvę parinkti ir labai sunku. Pažiuros apie dabartinę kovą už laisvę Lietuvos labai navatnos. Nekurie mano, kad negali Lietuva tapti nepriklausoma, ba sako, žydai apimę visą rėdą ir busime po jų valdžia... Kiti tyčiojasi išgirdę, kad Lietuvoj tapo vienur-kitur nukankinti mūsų tėvynainiai. Labai skaudu pamačius tokį tamsumą. Visas džiaugsmas ir viltis čionykščių lietuvių — tai alus. Per didelę bėdą pasitaikė prikalbėti keletas mūsų brolių, kad

paaukauti dieninį uždarbį ir dar parinkome keletą dolerių nuo geros valios lietuvių. Tas buvo sausio mėn. Tai nuo mūsų kun. Lopetos buvome iškeikti. Viskas teip ir nutilo.

Ča yra pagalbinė draugystė Marijos. Nieko ji nenori girdėti apie kovojančius tėvynėj mūsų brolius, ba turi ir savo tarpe daugybę ergelių ir nesutikimų. Turime ir Susivienijimo kuopą iš dviejų miestelių susidedančią, gana skaitlingą, kuri kitados budavo dar viską nors veidavo tėvynės labui, parengdavo susirinkimus su prakalbomis ir dainomis, o dabar patekus jai po kita administracija, viskas kaip mirte numirė. Per pereitą kuopos susirinkimą buvo užmanyta, kad iš uždirtų per balių pinigų apmokėjus kaštus delegato, likusius paskirti revoliucijos reikalams. O broliai! kokis trukšmas pakilo! Sako, caras gerai daras, kad žudas tuos plėšikus! Nekurie daro dinėja, kad viskas bus ant gero žydams ir tt. Visa viltis mūsų lietuvių, kad turi karčiamą ir bažnyčią. Vos kvėpuojantis kunigas sakosi ir tuojaus apleišęs, ba per mažai jam dokadų ateina ir, sako, turite vietoj 50c., 1 dol. ba negalėsianti parapija užsilaikyti.

Vietinis.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“.

Kasos stovis.

Nuo balandžio 1 d. iki geguzio 21 d. užsimokėjo šios kuopos:

Rhone, Pa.	\$8,10
Forest City, Pa.	5,40
Springfield, Ill.	3,00
Foxcroft, Me	6,00
pardavė dvi knygutes	10
Philadelphia, Pa.	15,60
pardavė knygių už	73
Pittsburg, Pa.	11,20
Waterbury, Conn.	28,80
Courtney, Pa.	2,40

Providence, R. I.	1,80
Thorp, Wis.	2,40
Minersville, Pa.	6,60

Viso prisiūsta	\$92,13
Priėmiau nuo seno kasieriaus J. Naujoko	46,07
Pagal atskaitą N. 15 „V. L.” radosi pas mane	93,88

Viso labo pas mane \$232,08
T. M. D. kasierius,

L. M. Kazunas.

Guodotini draugai T. M. D., kaip matote iš augščiau paduotos atskaitos, kad apturėjau likusius pinigus nuo exkasieriaus p. J. Naujoko pagal atskaitą N. 17 „V. L.” Aš laukiau porą sanvaičių kaslink atskaitos p. Naujoko, bet jokio patėmijimo ant to nebuvo, ir dar rašiau pas prezidentą su užklausimu, bet dar iki šiol jokio atsakymo negavau. Aš priėmiau minėtą sumą kaipo atskaitą pagal nutarimą visuomenės ir išmokėjimo reikalingą bilą.

Man rodos, kad kasieriaivimas T. M. D. buvo vedamas be tvarkos, tai aš užvedžiau mažą „Ledger” ir vesiu visas rokundas į tą knygą laike mano kasieriaivimo ir užlaikysiu kvitas, kokios nebuk atsiras man bunant kasierium, kad po manim kasierius žinos kas dėjos laike mano kasieriaivimo ir lengviau būtų surast rokundas vėliaus. Rokundų jokių nėra vesta ne tik p. Naujoko, bet ir p. Olševskis neperdavė jokių knygų p. Naujokui. Daleiskim, jeigu šiandien atsirastų koks nors keblumas su praetoms biloms, tai reiktų jieskot po visus numerius „V. L.” ir dar kelių metų, nes p. Naujokas, kaip jis man rašė savo laiške, jokių kvitų neturįs, tik čekius ir tuos vargiai galįs surasti.

Kaip aš tėmyjau N. 17 „V. L.” atskaitoj p. Naujoko yra \$200,00 pasiūsta Mokytojų Susivienijimui Vilniuje, bet negaliu surasti, kada buvo balsuota ant to reikalo. Tą patį

klausimą manęs klausė sąnariai Shenandoah, Pa. kuopos, bet aš negalėjau jiems atsakyti.

Velyčiau išgirsti kitų draugų T. M. D. nuomonės kaslink minėto klausimo. T.M.D. mie ris yra svarbus draugai, ir mes turim daugiau rupintis visi, nes suvienytoms spēkoms galėsim daugiau nuveikti.

Su guodone kasierius,

L. M. Kazunas,

Musu ankstyvoji religija.

Nors ne visiems yra pažįstamas ir už teisybę laikomas, vienok yra aiškus faktas, kad mes gaivalai 20-to šimtmečio, esame mokunami ir valdomi idėjomis ir dvasiomis mirusiųjų žmonių; žmonių, kurie yra dulke ir pelenais jau per tūkstančius metų. Mes nepasijudiname iš vietos neturėdami ant minties numirusiųjų dvasių; kurie gyvendami daug šimtų metų pirm mūsų jieskojo ir įgijo sau garbę nuo tamsių savo pasekėjų. Mes, gyventojai dvidešimto amžiaus, šiandien sekdami jų pėdomis, bijomės daryti kas būtų gerai ir viežlybai. O kodėl? Dėlto, kad mes tų darbų neatrandame senovės „Šventraštyje” (Biblijoje). O kadangi šiandieniniai mūsų „vadovai” laiko aną kaipo pamatą kiekvienam darbui ir minčiai, tai pasekėjas viršminėtos istorijos negali prisitaikinti priešios galdynės reikalavimų kaip dvasišku, taip doriskų, bijodamas perzengti senosios knygos prisakymus. Žiurėkime, į ką mes šiandien tikime ir kokia mūsų taip vadinama „civilizacija”, ar mes esame tikrai aš sviesti, jei taip vadinamės?

Man rodos, kad mes esame da vis fanatikais, senovės svietinių vadovų pasekėjais. Pavyzdin—mes tikime, jog žengiamame vis pirmyn, bet kaip?

Man rodos, kad mes esame užsigręžią užpakaliu nuo kelio, kurs veda pirmyn. Kodėl taip? Dėlto, kad mes nežinome tokio pranašo kurs lygintųsi pranašui Elijui, nežinome garsesnio kalbėtojo už Povylą, didesnio poeto už Dovydą, išmintingesnio už Salamoną, kantresnio už Jobą, geradaringesnio už Maižį (Maižiešių); nežinome vyro, kurs turėtų ilgesnę barzdą už Arono, ir, pagalios mes nežinome jokio Dievo, kurs galėtų susilyginti su žydišku Jehovu. Šiandien mūsų teismuose (suduose) negali darbo atlikti nepaminėjus dvasių tų, kurie jau buvo dulke per tūkstančius metų.

Ret perkratinėkime darbus to gyvojo Jehovos ir koks jis buvo. Kiekviens kurs skaitė senąją knygą, gerai žino, kad žydų Dievas buvo dievas pavydus, jis platino žmogždystą ir atkeršijimą, taip gi matome, kad jis buvo veidmainys, jis mokino žydus karės dinsto. Sunus gi jo parodė žydams atilsio palaiminimą, ramybę. Tai gi žydai garbino tėvą, o jo sunų nužudė. Sunus atėjo ant šios pasaulės papriedyti tiesas tėvo, bet jo legislatura (tiesdavystė) buvo kurčia, nebyle ir akla. Ant akmeninių tobylių žydų dievas sako: „Neužmušk”. Toliaus tas pats Jehova sako: „persijuokit kiekviens kardą savo, eikit nuo namų iki namų, nuo vartų iki vartų perdėm šatras. (throughout the Camp) ir užmušk kiekviens broį savo, draugą savo ir artymą”. Toliaus matome pagal padavimą senosios knygos, kad žydai kentė badą ir sunkenybę. Bet kas gi tam kaltas, jeigu ne jie patys, kad nenorėjo pasipriešint paliepipams Jehovos. Matome mes, kad kiekvieną syk, kada jie užmušdavo veršiuką ar avinuką, Jehova visada dalyvaudavo pasiimant kur gardesni ir grazesni raumenį, — tai gi Maižis su Aronu valgė veršiukus ir avinukus, o Jeho-

va džiaugėsi kvėpindamas dumus nuo spirgančios galvijienos, tos, ką jau Maižis su Aronu suvalgyt negalėjo. Toliaus beklaidžiojant po tuštumas Jehova pailso, ir išdavė prisakymą per Maižį, kad žydai padirbtų skrynią (kuri bs abejones turėjo būti iš aukso), kurioj jis, Jehova, ilsėtųsi; ta skrynia kaštavo pavargėliams žydeliams daugiau, negu dėdei Sam'ui kasimas šiandieninio Panamos kanalo. Bet iš Panamos kanalo rasi bus šiek tiek naudos žmonijai. O ką turėjo žydai iš auksinės skrynios, kuri vadinama yra ir šiandien kaipo „skryne Sandaros”?

Mūsų lietuviai šiandien stovi nėkiek ne ant augštesnio laipsnio už senovės žydus. Jie, vietoje „sandoros skrynios”, duoda savo kruvinai uždirtus centus ant statymo bažnyčių ir auksinių altorių, ant kurių aukos plaukia posenovei; tik tas skirtumas yra, kad senovėje aukas degindavo, o šiandien auką su sidabru bruka kunigams į kišenius. Mat jau Jehova nuo aukų atsisakęs, nes pagal kunigų pranešimą pats pasakęs: „Deginamų aukų nemėgstu”.

Tai gi Jehova labai patinka kunigams, nes jo aukas jie su naudoti pataiko.

Broliai! Man rodosi, jogei sulyginus Jehovą su senovės lietuvių dievaičiu Perkunu, peržiūrėjus jų paliepipimus, atrastumėt Perkuną daug žmoniškesniu už Jehovą; nes nerandame, kur lietuviški kriviai būtų liepę varde Perkuno: „Eik nuo namo iki namui, nuo vartų iki vartų perdėm šatras ir užmušk kiekviens broį savo, kiekviens draugą savo, kiekviens artymą savo”.

Mat lietuviai, jautėsi žmoniškesniais negu žydai—Maižis su Aronu. Šiandieniniai mūsų kunigai yra pasekėjais tų senovės žydų.

V. Kelmelis.

Italijos moterų balsavimo tiesa.

„V. L.“ N. 19 moterų kronikoje buvo paminėta kova už moterų balsavimo tiesą Italijoje. Verta apie tai truputį plačiau pranešti, nes tai labai įdomi ir ypatinga, savotiška ta kova, agitacija Italijos socialdemokratų ir radikalų, kurie vienu kirčiu tikisi išrišti tą teip painų klausimą. Socialdemokrat. ir radikalai tvirtina, kad jau per 58 metus Italijos įstatymai suteikia moterims balsavimo (rinkimo) tiesą, tik iki šiol da nieks neišaiškino įstatymų toje prasmėje, — jie buvo užmiršti.

Neseniai Mantujoj (Mantua) skrytyje, esančioje socialistų ir radikalų rankose, liko priimtas mokytojos Beatrice Saki apreiškimas apie įnešimą jos vardo į rinkimų surašus pasiremiant ant įstatymo, suteikiančio rinkimo tiesas mokytojams liaudiems mokyklose.

Mantujės miesto, roda įnešę mokytojos vardą į rinkimo surašą, nurodydama ant to, kad nė konstitucijoje, nė rinkimų įstatymuose nieko nėra pasakyta, kad moters negali dalyvauti mokytojų balsavimo tiesose. Mantuą pasekė Imolos miesto roda, kuri visas to miesto liaudies mokytojas įtraukė į rinkimo surašus.

Buržuazinio Berlyno laikr. „National Zeit.“ korespondentas iš Rymo apie tai rašydamas, pasergsti, kad toks įstatymų aiškinimas, iš socialistų pusės, esą visai neteisingas ir su tuo negali sutikti. „Tiesa, — rašo jisai, — įstatymuose niekur nėra stačiai pasakyta, kad balsavimo tiesa priklauso tikrai vyriškai lyčiai, vienok šale to yra kiti nuomonių pamatai, ką rodo, jog nėra galimu daiktų aiškinti įstatymus socialistų dvasioj. — Nėra abejonės, kad didžiausiu faktoriu mi įstatymams aiškinti yra parlamentas, o nuo 1848 metų

Italijos parlamentas niekad neišskino įstatymų kitaip, kaip tiktai dvasioj moterų atskyrimo. Iš šito susitvėrė paprasta tiesa, turinti jau 58 metus. Toliaus — visur įstatymuose yra sakoma: *il cittadino* (pilietis) ir *l'etettore* (rinkėjas), o niekur nėra vartojama *cittadina* (pilietė), nė *elettrice* (rinkėja) — tai jau naujas patvirtinimas moterų atskyrimo”.

Socialistai vienok nepaiso tų prieštaravimų, ne teip pertikrinančių, kaip gudragalviškų. Jie nusprendė per dalinius rinkimus Budrio apskrityje pastatyti kandidatę Beatrice Saki, ir jeigu ji bus išrinkta, tai prieš Italijos parlamentą tuojaus kils klausimas apie visuotinį įvedimą moterų balsavimo tiesos, kaip pasyviškos teip ir aktyviškos.

Del unijos pašelpos szelpkit unija.

Mainieriai tur sušelpiti ją, jei nori nuo jos pašelpos.

Kadangi daugelis mainierių grįžta į Europą aplankyti gimines vasarą, galima tikėtis didelio priplaukimo darbininkų rudenyj ir daugelis jieškos mainių apielinkėse darbo ir gerų uždarbių.

Tas primena išlygą, kurią daugelis unijistų užmiršta. Męs matom 1901 m. naujiems darbininkams atėjus įšias apie linkes mainieriai nesirupina patraukti juos prie unijos. Jiems neiškina apie uniją, pakol jie pats nedažino ir matydami, kad jiems moka tą pačią algą ir dirba ant tų pačių sąlygų, jiems rodos, kad gali gerai sau gyventi nebudami unijos sąnariais.

Zinama tas yra klaida, bet už tą, ne tiek juos reik kaltinti kaip unijistus. Ateiviai būtų tuojaus prisirašę prie unijos, jei kas jiems būtų pestatęs rei-

kalingumą ir pasilikę but gerai sąnariais, zinodami, kad ji iškovojo geresnę algą mainieriams. Užtenka tik papasakoti jiems, ką unija yra padarius. Jie atvyksta čionai pagerinti savo buvį ir matydami kaip tą atlikus yra unija, jie nelaukę ilgai prisirašytų prie unijos ir naudotusi vaisiais.

Męs geidžiam vėla įkalti višiemis unijistams reikalą prigulėjimo prie unijos. Daugelis iš jų, kada unija padaro sutarimą ant metų, dvejų ar trejų, peretoja mokėję duoklę ir šaukiasi prie jos, kada mato, jog sutarimas išsišibaigia ir kada jiems reikalinga unijos viršininkų pagelba. Joki žmonės negal skūstis, kad unija negal įgyti to, ko jie reikalauja. Kaip ištikro, gal jie reikalaut unijos pašelpos, jei jie jos nešelpia? Unijai reikalinga daugybė sąnarių, kad turėtų įtekmę ant darbdavių. Reikia gero finansų stovio vesti streiką, kuris tarpais gali but reikalingu, kad iškovot reikalavimus. Kaip padaryt įspudį skaitliumi, kuris didelis tik tada, kada stato reibalavimus. Kaip gal jie tikėtis pasekmingo streiko, jei mainieriai nemoka savo duoklės ramiam laike, kada unija gal prisirengti.

Ir visgi matomai tuli mainieriai tikisi to viso nuo unijos norint jie nešelpia unijos tik tuomet, kada konors reikalauja.

Isz visur.

Norvegijoje, Kristijanijoje mieste pasimirė garsus norvegų dramaturgas ir poetas Henrikas Ibsen, 78 metų. 1850 m. Ibsenas išleido pirmutinę savo dramą v. „Katilina“, ir nuo to sykio kas metus parašydavo naują dramą; tik 10 metų atgal, po apopleksijai, jis perstojo rašęs. Per 27 metus Ibsenas buvo išvytas iš savo šalies

Mieste Baku, Kaukaze, po patronų sankrovomis Saljaniškio pulko, kur yra laikomi patronai ir kitų to miesto kariumenė dalių, atrasta labai didelės lindynės. Vyresnybė radus sankrovoje kažinkeno gaspadorauta, apžiūrėjo ir rado vienam daikte išgriautas grindis. Įleido į tą lindynę du liuosnoriu vaikiščių ir kareivį, kurie išėjo iš sklepo namų, stovinčių per 100 sieksnių nuo sankrovos. Sklepe buvo nedidelis kambarys su stalu, kėdėmis, sieniniu laikrodžiu, kalendorium. Tą kambarį buvo nusirandavoję 3 armėnai darbininkai, kurie tik ant nakties pareidavę. Iš to kambario ir buvo iškasta lindynė iki patronų sanrovai. Lindynė puikiai apžiūrėta techniškai: elektriški varpeliai, mechaniška prietaisa išvežimui žemių, keliose vietose ventilatoriai arba triubos, orą grynijančios. Atrasta visokių instrumentų ir revoliucijinių raštų. Tie trys darbininkai nežinia kur dingo.

Indiana teritorijoje nukrišta daug ledų, per pėdą storio, o daiktai vėjas sunėšė kruvas apie 5 pėdas augščio. Javai ir žaliuojanti medžiai sunaikinta.

New Yorke pasimirė garsus Vokietijos ir Jungtinių Valstijų laisvės karžygis ir rašytojas Korolius Schurz (Šurc). 1848—49 m. kovojo prieš Prūsų valdžią. Lincolno laikuose, Schurz naujoj tėvynėj kovojo už Jungtinių Valstijų čielybę, kada čia buvo iškilus savitarpinė karė.

Revoliucionierius, kurs gegužės 6 d. metė bombą ir lengvai sužeidė admiralą Dubasovą, Maskvos gubernatorių, ir pats liks užmuštas, dabar pasirodo, kad buvo jureivių afcierių Holčevnikov, priskirtas prie Juodųjų jurių laivyno.

Isz agitacijines rusi- nu raszliavos.

(Pabaiga.)

„Darbo žmonės” autoriaus nuomonė yra tai rusinų sodiečiai ir miestiečiai, ponai gi — tai lenkų bajorija. Tokiu būdu socialistiškoji kova virsta į kovą rusinų prieš lenkus. Klausimas visuotinio rinkimo tiesų laikomas yra už tautišką klausimą ir įvykdinimas jo turi užbaigt lenkų viešpatavimą rytinėj Galicijoje. „Lenkai, — rašo Ciegielskis, — gerai žino, kad įvykus visuotiniam, lygiam, betarpiam ir slaptam balsavimui bus galas jų lenkiškam, poniškam viešpatavimui. Jie žino, kad tuomet nė viens lenkas dvarponis nebus atstovu iš tų pavių, kur rusinai gyvena, bet tuomet ir rusinas sodietis bei darbininkas turės balsą parlamente”.

Kaipo pavyzdį paima jisai Rusijos atsitikimus. „Tenai — rašo jis — darbininkai pakėlė visuotinį streiką, sodiečiai gi užpuolė ant caro, kunigaikščių ir ponų dvarų ir pradėjo atsiminti jų žemę sau. Į Rusiją dabar atsikreipia akys visų užganėdintų Austrijos-Vengrijos tautų: rusinų, čekų, slovaku, slovenų, kroatų, rumunų ir kitų. Kolaik Austrijoje nelaisvė viešpatavo, nebuvo nė reikalo kreiptis prie anos, bet kuomet Rusijoje laisvė bus, kuomet žmonės valdžią į savo rankas paims, tuomet tai visų skriaudžiamųjų (Austrijos) tautų širdis atsišauks prie Rusijos!” — Pripažinęs pilną nuopelną — užmanyto rinkimų reformos Austrijoje — rusų revoliucijai, jis kitoj vietoj rašo, kad „lenkų ponai nori, idant mūsų kraštas, Galicija, nuo rinkimų reformos, nuo Vienos parlamento ir nuo ministerių būtų visai atskirtas. Žodžiu: lenkų ponai trokšta, idant Galicija pavirstų į grynai ponišką Lenkiją ir kad mūsų cieso-

rius Kriokavoj, Vavelij, poniškai-lenkišku karalium apsi-vainikuotų!”

„Tušti tie jų norai! Jei Galicijoje poniškai-lenkiška karalystė įvyktų — rusinai tuomet pakeltų maištą, griebtųsi už dalgių, teip, kaip dabar Rusijoje yra. Rusijoje, Ukrainoje mūsų tenyksičiai broliai kovą veda ir kraują lieja už savo tiesas. Taigi ir jūs, broliai, draugai ginkit savo tiesas!”

„Ant daugelio susirinkimų, ne kartą jau nutarta buvo: jei lenkų ponai rinkimų reformai darys kliūtį, tai apskelbt jiems vienu sykiu visoj Galicijoje visuotinį streiką. Taigi skubinkitės ant susirinkimų, susivaišavimų ir sueigų miniomis iš visų sodžių, miestelių ir kaimų. Darykit demonstracijas ir procesijas miestuose ir sodžiuose, siųskit deputacijas į sodžius ir dvarus ir kalbėkit ponams: Žinokit ponai, jei mums lygias rinkimų tiesas neduosit, tai mes, sodiečiai, atrasim jau būdą, kaip su jumis atsisteisti! Tegul žino ponai, kad sodiečių spėkas niekint nepridera ir teneskriaudžia jų, nes rusinai padarys teip, kaip Rusijoje — raudonasias juos iš dvarų ir gaisras apims visą kraštą!”

Su tokiais tad knygelėmis eina dabar „Narodnoho Komiteto” veikėjai į žmones, tokius atbalsius jiems skelbia, prie tokio tikslo pašaukia....

Tai vis Rusijos revoliucijos atbalsiai; tikslas, — ponų panaikinimas, atėmimas jų žemės; o pavyzdžiui, — maištai rusinų liaudies Rusijos Ukrainoje.

Per tą agitaciją pajudintas kraštas priima kaskart aiškesnę išžiūrą, gerai pažįstamą iš Sienkievyčiaus apysakos „Ugnim ir kardū”, pradžioje svarbių atsitikimų Ukrainoje antroje pusėj XVII šimtmečio, Chmielnickio laikuose.

Jureivis.

Nauji rasztai.

Sociališkas klausimas XIX amžiuje. Pagal grovą A. De Mun, sąnarį Prancuziškos Akademijos vertė J. Uosis. Kaštu kun. A. Miluko. Pustl. 19.

Aiškinimas visuomenės gyvenimo įvairių apsi-reiškimų yra konservatyviškas ir kiriaurai klerikališkas; revoliucija pasmerkiama ypatingai; popiežius tik galįs viską sutaikyti, jeigu... jo klausytų... Vertimas sunkus, kalba nors išaugšto griebiamą, bet negraži ir labai neaiški.

Kova ties Žalgiriais. Istoriška drama keturiuose aktuose. (Parašė dr. V. Pietaris (Sava-sis). Kaštu kun. A. Miluko. Pustl. 31.

Algimantas arba lietuviai XIII šimtmečiuje. Istoriška apysaka. Parašė Dr. Pietaris. Tomas 5 (paskutinis). Pustl. 92. (Tai perspaudinta iš „Žvaigždės”).

Valdimierius. Apysaka. Pagal kun. Šmidtą išvertė kun. A. Milukas. Antras spaudimas Pustl. 47. Kaina — du šeszonku.

Žmogus vienybei sutvertas, tai vienykimės. Parašė J. D. (straipsnis perspaudintas iš „Žvaigždės”, nors to čia nėra pasakyta). Pustl. 16.

Visi šitie raštai spaudinti „Liet. Kat. Spaudos Bendrijos Spauštuvėje” („Žvaigždės”). Shenandoah, Pa. 1906 m.

Baltas Karžygis. Versta iš Mickaus. Kaina 2 kap. Pustl. 15. (Eilės, neblogiausia parašytos).

Katekizmas apie alkoholių. Iš prancuziško vertė J. P. Kaštais Girtuoklių Vuodo.

Pirmasis Amerikos lietuvių katalikų kongresas. Laikytas Wilkes-Barre's mieste, Pensylvanijoje, 17 ir 18 d. balandžio 1906, salėje Concordia, ant Washington ulyčios. Pustl. 96.

Šitos brošiuraitės spausdintos „Žvaigždės” spauštuvėje,

Shenandoah, Pa. 1906 m.

Pusdėios dvasia. Puikus apsakymas iš amerikoniškų miškų. Pagal D-rą Bird (parašė) A. L. Ančyc. Išguldė P. B. 1906. Turtu ir spauda „Kataliko”. Chicago, Ill. Pustl. 327.

Šita apysaka, arba kaip vertėjas vadina — apsakymas tilpus pirmiaus „Katalike” yra versta P. B. iš lenkiškos kalbos, o lenkiškai ją parašė A. L. Ančyc pagal anglišką originalą. Todėl nėra abejonės, kad „apsakymas” gerai nusistelbęs. Prietam lietuviškas vertimau ypač kalba, nepergrazus. Bet norinčiam skaityti nebus nuobodu.

Ukrainiečių spauda Rusijoje. Iš istorijos rusiškosios cenzuros. Perspausta iš „Varpo”, Parašė Ivan Kreveckis. Tilžėje, 1905 m. Pustl. 34. Kaina 10 k.

Skaitytojas šitoje knygutėje ras sau dvi naudas: apsipazįs su ukrainiečių rašliava ir pažįs maskolišką cenzurą.

Mobilizacijos pasekmės. Vaizdeliai iš gyvenimo. Parašė Žemaitė. Perspaudinta iš „Ukininko”. Tilžė, 1905. Pustl. 15. Prekė 5 kap.

Žemaitė žinoma žmonių rašytoja, t. y. rašo žmonėms, ne ponams — paprasta kalba visiems suprantama ir pilna jausmo ir teisybės, pasergėtos iš skurdaus lietuvių gyvenimo. Toki yra ir šitie vaizdeliai.

Darbininkas. Mėnesinis darbininkų laikraštis. N. 7-8. Pustl. nuo 177 iki 240. Kaina 20 kap. L. S. D. P. išleidimas. Londone.

Paveikslai.

„Lietuvos” išleistuvė mums prisiuntė šiuos paveikslus: 1) „Algirdis, Lietuvos didis kunigaikštis”, 2) „Vytautas, didis Lietuvos kunigaikštis”.

Paveikslai dideli „šviesšėšėliai” (piešiniai, beparviai), neperblogai atlikti, geriausiai, kaip ikišiol koki buvo.

Lietuviu tauta

senoveje ir szilandien.

Parašė J. Šliupas M. D.

TOMAS ANTRAS.

(Tąsa.)

mirus Lietuva sugriš karaliui ar jo įpėdiniams, apart Trakų, tėvonijos Keistučio kurią valdys jo sunus Mikolas kaipo lena nuo Lenkų karaliaus; Podolija prigulės prie Lenkijos; teip pat Volynija, su pavietais: Lucko, Olesko, Vladimiro, Lopatyniaus, Horodlo ir tt. bus karaliaus turtu, bet pasiliks po Zygmanto valdžia, iki gyvas bus. Gelbės Lenkams prieš kryževius; prizada nejieškoti karališkos karunos be pavelenės Lenkų karaliaus.... Teip tad toli parėjo Lietuvos nusizeminimas prieš Lenkiją! Prisiekus Zygmantui ant tokio akto, Krokuvos vyskupas Zbignievas Olesnickis įteikė jam insignijas did. kunigaikščių. Idant prie Zygmanto privilioti teip gi Prusus, 15 d. spalį Jagėla ten pat Gartine išdavė aktą, kuriuomi dovano dino kniaziams, bajorams ir ricieriams Rusų herbus ir privilegijas lenkiškosios šlėktos („predictos principes nobiles et boiaros Ruttenorum eisdem graciis et libertatibus privilegiis et commodis gaudere et utifrui volumus, quibus principes nobiles et boiari Lithvanie fociuntur et fruuntur; quodque simi liter arma seu nobilitatis clenodia deferre possunt et eis uti, quemadmodum Lithvani, qui ipsa arma a nobilibus regni Poloniae acceperunt et in presenciarum ipsis utuntur atque gaudent” etc.). Į tą tarpą atėjo teip gi bullė popiežiaus, atvalnyjanti žmones nuo prisiegos, duotos Švytrigėlai, o liepianti, kad prisiektų Zygmantui: mat tą bullę Jagėla jau iš anksto parupinęs buvo.

Po tam visi susirinkusieji keliavo į Vilnių, ir ten Zygmantas tapo pakeltas į did. kunigaikščius, uzdedant Gedimino mitrą jam ant galvos 26 d. spalį 1432 m. Lietuvos didikai ant visko tylėjo, vos tik vienas Jurgis Butrimas stengėsi atkalbinti Lietuvius nuo nusizeminimo Lenkams; jis turėjo didelius lobius Žemaitijoje ir per keliones buvo įgyjęs geroką apšvietimą, tačiau nieks jo neklausė!

Už Švytrigėlą stovėjo Rusai, ir jis lyg did. kunigaikštis viešpatavo Polocke, Smolenske bei Vytebske; teip gi Novgorodas ir Pleskava buvo ant jo pusės; Vidzemo kardininkai zadėjo jam pagelbą dėl sugražinimo jo ant Lietuvos sosto. Už tai karė vėl per keletą metų traukėsi brolezudiška tarp namų Olgerdo ir Keistučio. Švytrigėlos šalininkai laimingai kovėsi prieš Lenkus Volynijoje: kunigaikštis Fedko Ostrogskis su Totoriais ir Moldavais pustyjo Podoliją ir pas kaimą Koperš tyn Lenkus gana smagiai sukirto. Tačiau Lietuvoje nesisekė: Švytrigėla, traukdamas prieš Vilnių, ilgai sugaišo pas Ašmenę, kur 8 d. gegužio Lietuviai, po vada jauno Mikolo, o Lenkai po vada Mščugo iš Skrzynnos paguldė 10 000 šalininkų Švytrigėlos; į nevalę pateko keletas kniazų (Jurgis Lengvenis Novgorodo, T. Adinčius ir k.) ir daugybė liet. bajorų (Daugirdas Dodigaudaitis, Vilniaus vaivada Mantvydas, liet. maršalka Rumbaudis ir k.). Tābaras, padargos, išteklis — viskas pateko į rankas pergaletojų. Trakuose potam Zygmantas nukirsdino Mantvydą ir Rumbaudį, o kitus torturavojo ir apkaldinęs retėžiais įmetė į kalėjimą.

1433 metas atszymėjo nelaimėmis. Balandžio mėnesyje Cyssė Rutenbergis pustyjo Žemaitiją ir 3.000 suiminių išsivarė į nevalę į Vidzemį. Vokiečių zokonas Prusuose išmėtinejo Zygmantui smarkavimą, kam jis netik nekaltus savo pivaldinius naikina, bet engia ir skaudina suimtus kelionėje paslus Švytrigėlos pas karalių. Žemaičiai kardininkams atsikeršyjo, nūgrindydami keletą valsčių Kurše. Synodas Bazilėje stengėsi besikaujančias šalis sutaukinti, bet veltui. Lenkai rengėsi į karę prieš vokiečių zokoną. Švytrigėlos spēkos buvo menkos, todėl jis laukė pagelbos nuo Totorių, vokiečių bei Mozurų. Podolijoje Fedko Ostrogskis, T. Kaributis ir Pinsko kunigaikštis Aleksis Nosis pustyjo šalį, Totoriai gi į nevalę paėmė T. Bučackį, kurį vėliaus kardininkai išmainė ant savo maršalko, teblaikomo Krokavoje. Viduvasaryje Švytrigėla su kardininkais ir Tvėrių kniaziaus žmonėmis įsigriovė į Lietuvą, per Ašmenę atkako iki Lidai, kurią nudegino; nė aplinkėse Gartino neužtikę Zygmanto, kurs dabar slapstėsi, patraukė į pa-Vilnę, įėmė Senuosius Trakus, nudegino Merkinę, ir per Varėną atėjo į Eišiškę. Krėvos pylį įėmė, daug žmonių iškirto, kitus į nevalę išsivarė. Pas Kapače Lietuviai, po vada Petro Mantigirdavyčiaus, tapo sumušti per kunigaikštį Mikolą Olelkavyčių. Po tam paimtas tapo Zaslavas ir Minskas. Kardininkai, prisiplėšę lobių, grįžo namon, o Švytrigėla — į Lukomlę, kur jo pati gyvenė ir susilaukusi sunaus nepoilgam numirė. Čion atkako pasiuntiniai Jagėlos, ir artymais Jasieniec'o tapo nutartas sudėjimas ginklų ant 3 mėnesių. Vienok Zygmantas sulauzė tas pertraukas, bet nesisekus Mstislavą paimti, sugrižo namon nieko nepėšęs. Švytrigėla iš už-Dnieprės atvykęs į Vytebską, smarkiai baudė neištikimuosius: kunigaikštį Mikolą Alšėniškį, maiše užrištą, įgrudo aketyn į Dauguvą, o brolių Julijonos Vytautienės, Simą Alšėniškį, nustumė nuo stataus pylies kalno strimagalviais ant ledo žemyn. Užmezgė tarybas su Jurgiu Dimytrovyčiumi, kurs Moskvoje Vosylių su motina Zofija Vytaučiuote apjakinęs laikė kalėjime. Podolijoje Fedkui kaimus deginant, T. Kaributis truputį žmoniškiaus elgėsi Volynijoje, ir už tai Švytrigėla tąjį suimdino; tad Lenkų šlėkta išvalnino jį iš Švytrigėlos rankų, ir ans tuojau nusilenkė karaliui bei Lenkijai, už ką pasiliko prie Nesviežiaus kunigaikštystės. Prusų zokonas galiaus sutarė Lenčycoje sątaiką ant 12 metų su Lenkija, ir atsisakė nuo draugybų su Švytrigėla.

Į tą tarpą, pradžioje 1434 m., numirė Jagėla Galicijoje, 86 metus senas, ans minkštpaatis Lenkų karalius, kurs pakniso šaknis Lietuvos gyvybės ir savistovumo. Jau ganėtinai mėš matėme Jagėlos pasielgimus, todėl nedaug kas mums lieka pridėti prie jo charakteristikos. Zbignievas Olesnickis drėbė karaliui teisybę į akis pabaigoje jo gyvenimo sakydamas: Karalius perleidžia naktis goslumuose, apleidžia dievmaldystą, klioštoriūs įstumia į vargą savo aplankais, per nemieruotą eikvojimą jo dvariokų. Apšaipydamas įstatymus savų pranokėjų ir savo paties, jis tyčia falšavoja monetą; našlės ir našlaičiai nerasdavo pas jį jokio iš klausymo, ir jeigu anų skundai kartais pasiekdavo jo ausis, jis pa ilikdavo kurčias. Ir be patikrinimų kalčios, nuo nelaimingų jo godumų atiminejo lobius. O Kotzebue teip sako: Lemetuojanti istorijos rašėjai įmelavę yra jam pobudį; jis gi neturėjo jokio.

(Toliaus bus).

Jungtinių Valstijų negrų apšvietimas gerokai kyla. Pavyzdin, 1860 metuose mokančių rašyt ir skaityt buvo 9 procentai viso negrų skaitliaus (t. y. iš šimto žmonių 9 mokėjo rašyt), 1900 m. jau 55.5 proc., t. y. daugiau kaip pusė viso skaitliaus. Negrų baigusių augštesnius mokslus (universitetą) yra 3.000 ir kas metus skaitlius auga. 1900 m. negrų fermerių buvo 746.717. Žemę jų dirbama užima 23 milijonus 362.798 akrus. 21 proc. to skaitliaus buvo tikra savasčia negrų. Kita dalis—samdoma. Negrų veisimasis smarkiai kyla. 1750m. jų buvo tik 2,200,000; dabar yra 9 milijonai 758 tukst. 263, — t. y. 10 procentas viso gyventojų skaitliaus.

Atsakymai.

Ex-Dobilai. (So. Boston, Mass.) jūsų raštelis nepatilps dėl šių priežasčių: 1) Nėsite tikrai ištyrę, ar Vytauto D-tė buvo nusprendęs susirinkimo kaštus apmokėti iš savo izdo (čia jūs sakote: „rodos“), ar iš tų pačių aukų ką susirinkusieji sumetė tautiškiems reikalams. 2) Minėta draugystė jau kartą grėšė mums teismu reikalaujama, kad tamistą išduotume kaip šmeižiką. Delto reikia geriaus ir tikriaus dalyką peržiūrėt, o ne — visai jį palikt sąžinei draugystės. Už du dolerius ir kelis centus tik neverta griebtis už čiupryny, arba eiti į teismą. Kas nors čia yra negerai, bet ne aišku: nes iš tamistos pušės, ne iš draugystės.

Pajieszkėjimai.

Reikalingas vyras dirbt ant lietuviškos farmos, išmanantis firmos darbą pagal amerikonišką madą. Darbas visada vasarą ir žiemą. Užmokestis gera, gyvent linksma, ba visai arti prie miesto. Teipgi reika-

linga ir mergina prie namų darbo. Norinti pasinaudoti iš šitos progos, atsišaukit ant šito adreso:

G. Rimkevičia,
215 S. Paca str.,
Baltimore, Md.

Didelis apvaikšėjimas ir piknykas.

New Britain, Conn. Draugystė Sv. Juozapo datys didelį apvaikšėjimą 16 dieną Birželio (June) ant atminties penkiolikos metų sukaktuvių nuo užsidėjimo mūsų draugystės. Potam bus piknykas ant Rentschler Parko, ant kurio užprašome visus lietuvius ir lietuvautes vietinius ir aplinkinius; kaip tai: iš Hartford, Meriden, Bristol ir iš kitų miestų ant to puikaus pasilėksminimo. Piknykas prasidės 12-ą valandą, dieną, ir trauksis iki vėlybai nakties. Įžanga 25c. Karai Ardu gatvės veš svečius iki pat parko.

Užprašom visus širdingai
KOMITETAS.

Vagis!

Atomas Sulauckas čia vadinosi Sunckis, 25 metų senas, geltoni plaukai, be usų, tur randą palei antakį anglija perkirsta, penkių pėlių ir pusės angščio, 4 dieną gegužio atplėšias kuperolį, pavogė \$80,00 ir išduomė. Gaus \$5,00 nagradus tas kuris duos žinią apie jį ant šio adreso:

A. Barysa
1621 Church Ave.,
Scranton, Pa.

Apgarsinimas.

BALTIMORE, MD. 215 S. Paca street, antros durys nuo Dover str. priešais Columbia Avenue. Tapo atidarytas LIETUVIŠKAS ŠTORAS vyriškų ir moteriškų drapanų viršutinių ir apatinių. Teipgi laikom visokio audeklo, aptavonių, raikščių, staltiesių, lietsargių (ambrilių), spilkų, knypkių ir daugybę visokių daiktų kas tik yra reikalinga vyrams, moterims, merginoms ir vaikams. Užprašom lietuvius ir lietuvautes atsilankyti į mūsų naują štorą, o tikimės kad busite užgandinti.

A. J. KARALIUS
ir J. TAMASAUCKAS.
215 S. PACA STREET.

P. S. Sunešis tas drapanus priimam ir perduodam į Laundrea.

Kitos sanlygos, kiti papročiai.

Mēs zinom, jog yra negalimu daiktų visie ns vienaip gyventi. Žmonijos darbas pidalytas tarp mūsų ir mūsų turim pritaikyti savo gyvenimą prie sociališko padėjimo. Vieniems sekasi biznis, amatas, daila, publiškas gyvenimas, kiti laimingi šeimyniškam ratelyj, kiti turi sveikatą ir pajiegas. Katras laimingiausias iš visų? Jei mums būtų daleista išsirinkti vieną iš tų sanlygų, mēs be abejonės išsirinktume gerą sveikatą. Daugelyj atsitikimų tas yra galima atsiekti jei tik mēs atsiminsim, jog pirmi ligos ženklai lengviaus gydyt, kaip pati liga. Trainer'io Amerikoniškasis Elikšyras Kartausiaus Vyno visada panaikys tuos ženklus, kaip tai blogą apetitą, nesmagumą, nemalimą, nevalią odą, nerviškumą. Jis suteiks sveiką ir pastiprinantį miegą ir ambiciją prie darbo. Užlaikys tavo sveikatoj ir padidys tavo pajiegą darbui.

Gaunamas visose aptiekose arba pas pabrūką, Joseph Trainer, 799 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Maurer's Rat-and Roach-Paste
privilioja ezinos vabalus savo kvapenu; jie ji eda ir tuojaus atimpa.
MAURER'S INSECT POWDER tikrai isz naikina blakes, skrudėles, muses, pandle. Parduodama tik bonkose. Aptiekose arba pas
D. Maurer and Son, Philadelphia.

Lietuviškas advokatas,

Tamas Butkevicius iš Nanticoke, Pa. pabaigęs universitetą atidarė ofisus šiose vietose: 16 N. Eranklin str. Wilkes-Barre, Pa. ir 3 Keyston Bldg Nanticoke, Pa. Lietuviai kurie turėsit kokį reikalą, kreipkitės pas savo tautietį Tamą Butkevicių.

Farmos ir darbai!

New Yorko Steite lietuviška kolonija da turi jie kelias dešimtis farmų ant pardavimo, nekurių prekių čia įdedam: 40 akry farma už \$800, 99 akry farma už \$1000, 199 akry farma už \$1650, 133 akry farma už \$1700 ir kitos visos farmos su trioboms reikalingoms ukinijystei, parsiduoda ant lengvų išmokesčių, dėl artesnių žinių rašykite pas čio nykščius lietuvius fermerius įdedami už 2c. markę dėl atsakymo.

GEO. KLEEK & CO.
Poolville, N. Y.

Jon Wasczila,

Pasiuva puikiai drabuzius ant visokių madų, kaip vyrams teip ir moterims siutus.

Reikale meldžiame tautiečių atsilankyti ir persitikrinti iš mūsų darbo gerumo.

Jonas Vasczila
E. 14 st. and Walnut st.
BERWICK, PA.

Nerviszki Vyrai.

Vyrams reikalaujantiems pagalbos prištunsiu kopija garsaus recepto dykal. Ne C. O. D. ne apgavingus vaistus, tiktal recepta. Perskaitykite szia pasarga
ATSARGIAI.

Šzi pasarga yra vyrams sugriautos nerviškios sistemos, kurie per savo jaunystes klaidas papilde. Klausybite mano patarimo. Sustokite bande patentuotus apgavingus vaistus, elektrizkus dirzus, "specialistus" ir kitus netikusius be vertes gydymus. Nuo dirzu nepagysite o nuolat vartodami vaistus sunalkysite pilvo zlebzioljima, užnuodinsite vies sistema ir padarysite savo liga nelezgy doma.

Daug metu aez kentėjau savo jaunystes klaidas, nerviškuma, naktinius tekejimus, stoka vyriezkumo, silpna atminty, stoka ambicijos, neramuma, gedinguma, stremu skaudėjima, vleitiny nusilpima ir tt., kaip palkszas pirkau ir vartojau visokias patentuotas gyduotes ir viska ka tik iszgirdes. Ant galo buvau priverstas vazluoti in Europa pagalbos jieszkot pas garsu daktara, kure mane ir iszgyde.

To daktaro recepta, pagal kuri man vaistai buvo uzrasztyti, aez ir dabar turiu pas save. Kaip tai sunku yra pagyti nuo tu ligu aez zinau tez patyrimo, todėl aez noriu ir kitus pagalbeti. Kas man apraszys savo liga, aez jam pasiunsiu užpętytame lalezke to recepto kopija su patarimais dykal. Aez jau gavau szlntus lalezku isz visu ezles szalles kraszty nuo vyru, kurie raszo kad imdami vaistus pagal szy recepta visizskat pagljo, teip kaip ir aez.

Recepto uzraezyti etiprus bet nevodingi vaistai ir receptas teip parasztytas kad vaistus gal' ma gauti kiekvienoje geroje aptiekoje uz mazus pinigus. Gave recepta, jel nenoresite patys eiti in aptieka uzsteliuot vaistus, tai paraszkykite man, o aez jums juos ezia Chicagoje pasirupinsiu ir prišlinsiu. Aez nesunczti C. O. D. kad iszviloti nuo jus pinigus, arba parduoti jums vaistus, kuriu jus nenorite. Jeigu patemysite mane kame nors netelingu, galite tai pagarsztyti szltime paczliame laikrasztyje.

Šzi pasarga gal nebus daugiau garsinama, taigi raszkykite man szilandien, o gausite to recepto kopija ir reikalingus patarimus dykal tuojau. Szypasulijima aez galiu atikti be jokiu jums kasztu.

Adresuokite:
C. Bentson, P. B. Box 655, Chicago, Ill.

ADRESAI

CENTRALIŠKŲ VIRŠININKŲ „TĖVYNĖS MYLĖTOJŲ“ DRAUGYSTĖS.

Prezidentas — M. Paltanavyčius,
52 B. st., So. Boston, Mass.

Sekretorius — A. Ramanauckas,
592 Grand ave. Chicago, Ill.

Kasierius — L. M. Kazunas,
107 S. Main st. Shenandoah, Pa.

Knygius — J. Simanavyčius,
331 Barnes st. Plymouth, Pa.

Literatiškas Komitetas:

J. Baltrušaitis,
224 E. Main st. Plymouth, Pa.

F. Yatulaitis,
224 E. Main st. Plymouth, Pa.

V. Szliakys,
119 E. Centre st. Shenandoah, Pa.